

● ÚVODNÍK

Přednější ti druzí

Neprosím jenom za ně, ale i za ty, kteří budou skrze jejich slovo věřit ve mne; aby všichni byli jedno jako ty, Otče, ve mně a já v tobě, aby i oni v nás byli jedno, aby svět věřil, že jsi mne poslal ty. Slávu, kterou jsi mi dal, jsem dal jim, aby byli jedno, jako my jsme jedno – já v nich a ty ve mně, aby byli přivedeni k dokonalé jednotě a aby svět poznával, že jsi mne poslal ty a že je miluješ tak, jako miluješ mne. Jan 17, 20–23

Představme si situaci, v které zazněla tato modlitba. Je večer po poslední večeři Pána Ježíše s učedníky a on ví, že mu zbývají poslední hodiny jeho života v lidském těle. Budou to ty nejtěžší hodiny jeho života. Už má málo času. Modlí se tedy za to nejdůležitější. V modlitbě nasazuje vysokou laťku. Všichni učedníci po celou dobu dějin mají mít takovou jednotu, jako má on s otcem a tato jednotu bude důvodem, že svět uvěří, že byl poslán otcem. Vskutku velkolepý plán.

Co nás může uklidnit je, že tuto jednotu my nemáme a dokonce ani nemůžeme vytvořit. Tu musí dát otec a Ježíš se za to modlí. Věřím, že ho otec vyslyšel. Pavel píše do sboru v Efezu, že mají jednotu zachovávat. Nemůžeme zachovávat něco, co ještě není. Může se nám ale podařit, že to, co je, bouráme. Nejúčinnější nástroj bourání této jednoty je naše touha vládnout a panovat. Stejně jako se přeli učedníci, kdo bude první mezi nimi, resp. toužili usednout po Kristově pravici a levici, tak se někdy povyšujeme my ve svých rodinách, služebních týmech, sborech i na mezisborové rovině. Soutěživost a absence pokory vede k tomu, že boříme darovanou jednotu. Pokora je naopak to, co pomáhá jednotu udržovat.

Pavel je v dopise do sboru v městě Filipch ještě konkrétnější. Dává ve druhé kapitole za příklad Pána Ježíše, který nelpěl na své rovnosti s Bohem. A my máme jednat stejně. Jako služebníci považovat druhé

za přednější sebe. To znamená konec soupeřivosti a řevnivosti. Nejen se služebníky nazývat, ale i tak jednat.

Manžel považuje za přednější manželku a manželka manžela, děti rodiče a rodiče děti, sourozenci ve sboru sebe navzájem, starší členy sboru a členové sboru starší, jednotlivé sbory a hnutí mají mít takové uvažování navzájem. Je to utopie? Nikoli, to je Boží plán, za který se Ježíš modlil pár hodin resp. dnů před svou smrtí.

Jak jsme na tom my? Jak vidíme svou manželku resp. manžela? A co můj pastor nebo vedoucí skupinky? Jak vidím jeho? A jak ty, který jsi vedoucí v nějaké službě, vidíš ty, co jsou ti svěřeni? Jako ty přednější sebe, jako vzácné Boží dary tobě svěřené, nebo jinak?

Zastavme se a nechme k sobě promluvit Ducha Božího. Nemáme vůči někomu hořkost nebo nenechali jsme si nějaké zranění, které stále není uzdravené? To brání jednotě. Udělejme jednoduchý test. Vzpomeňme si na člověka, který nám ublížil, a žehnejme mu. Žehnat

znamená přát dobré. Pokud někomu nemůžeme přát dobré věci od Boha bez ohledu na to, jak se k nám zachoval, je vidět, že něco ještě není vyřešené.

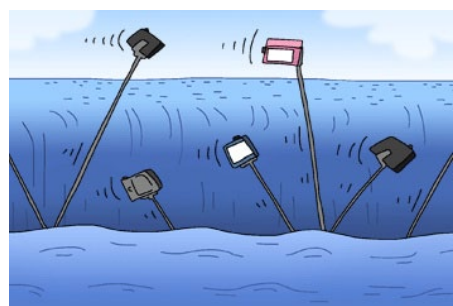
Jak vidíš svého životního partnera? Je pro tebe přednější? Musím upřímně vyznat, že někdy ve vztahu k mé manželce vyhrálo mé sobectví nebo touha se prosadit před tím, abych ji považoval za přednější sebe a také se podle toho k ní choval.

Můžeme takto pokračovat. Duch svatý chce jednat a uzdravit to, co je ještě nějak nemocné. Chce, aby svět uvěřil, že Ježíše poslal otec. A to se bude dít, když zachováme jednotu ve svazku pokoje. To nejsou vždy stejné názory, ale je to vždy postoj upřednostnění druhých při zachování své důstojnosti nám Bohem darované. Kéž v tom díky Boží milosti obstojíme i v době letošních prázdnin a dovolených. *Lubomír Ondráček*

● SLOUPEK

*Začíná léto! Čas odpočinku, relaxace, táborů a dovolených. „Paráda“! Ale jak pro koho! To se týká nás, Středoevropanů, a pak ještě několika dalších částí světa, kde se neválčí, není sucho, povodně, zemětřesení, hlad a bída...Mám snad mít špatné svědomí, že jsem se narodila v té části světa, kde se mohou těšit na dovolenou? Rozhodně ne! Jsem vděčná a vím, že jsem si to ničím nezasloužila. Některým lidem se ale stereotyp blahobytu zajídá a jsou nespokojeni vždy a všude. Jiní hledají naplnění v marných, nebo i dobrých, bohubíých aktivitách. Samo o sobě to ale nestačí! Nepromarněný, naplněný život mám jen tehdy, když jsem ve shodě se Stvořitelem. Když vím, že mě přijal. Pak je už jedno, v jakém místě světa jsem a jestli bohatá, nebo chudá. *Nanda**

www.kspraha.cz

Při přechodu Rudého moře tam bylo tolik držáků na sefie, že se to dalo téměř označit jako další „rána“.

*Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International,
Inc – www.reverendfun.com*

PŘEČTĚTE SI

O čem se mluví	3
Proroctví	4
Otázky pro Martina Bence	5
Misijní výjezd do Bosny	6
Takový normální zázrak	8

Centrální otevřená skupinka

Vážení a milí členové sboru, v červnovém čísle byla prezentována prázdninová novinka: Centrální otevřená skupinka. Skupinka se bude scházet každé **úterý od 7. 7. do 25. 8. vždy od 19:00 do 20:30** v naší sborové budově Na Žertvách (podle počtu účastníků zřejmě v Malém sále). Budeme postupně číst První list Janův a společně hledat, jak pravdy Božího slova aplikovat v našem životě.

Kromě toho budeme mít i čas na modlitby a Památku Páně. Na skupinku nebude nutné se předem přihlašovat a bude otevřená nejen členům sboru, ale i všem našim přátelům a známým, kteří nějakým způsobem Boha hledají.

*Na společná setkání se těší
Lubomír Ondráček, Tomáš Božovský
a Otakar Kunzmann.*

7.7.	1:1-2:6	Prolog – Bůh je světlo	Ondráček
14.7.	2:7-17	Nové přikázání	Kunzmann
21.7.	2:18-29	Kdo zapírá syna	Kunzmann
28.7.	3:1-10	Boží děti	Božovský
4.8.	3:11-24	Milujte jedni druhé	Kunzmann
11.8.	4:1-6	Nevěřte všemu	Božovský
18.8.	4:7-21	Bůh je láska	Božovský
25.8.	5:1-21	Víra přemáhá svět – Epilog	Ondráček

Modlitební před letním shromážděním

Při hledání místa na letní shromáždění jsme byli na sborové modlitební vybidnuti, abychom se i doma za situaci modlili. V této souvislosti se mi vybavilo podobenství Pána Ježíše, jak hospodář najímá dělníky na vinici. Vyjde ráno a najme dělníky, smluví s nimi peníz, protože dělníků není dost, vyjde v poledne a najme další dělníky a domluví stejnou odměnu. A tak to jde až k večeru.

Vážím si všech, kteří už několik let pracují na tom, abychom se v létě mohli scházet veřejně na bohoslužby venku, od kazatele, hudebních skupin, organizačního týmu atd. Co mi však chybí, je společná modlitba před

shromážděním. Ráda bych pozvala dělníky, kteří by slyšeli Pánův hlas a nechali se najmout k modlitbám za tato shromáždění a za obyvatele a návštěvníky Prahy. Scházet se budeme od 16:45-17:20 na Střeleckém ostrově v neděli, vždy, kdy budou probíhat bohoslužby. Pokud přijдете o chvíli pozdě, stejně se k nám přidejte.

Protože léto je čas i dovolených, nebudu na Střeleckém ostrově každou neděli, ale měla by tam být např. Lenka Šejbová a jistě lidé z regionu, který má službu. Těším se na všechny, přijďme se spojit jako jeden hlas.

Olga Hrdinová, region Východ

Modlitební témata ✨

Modlitební témata na prázdniny

- **Letní akce dětí** (speciálně tábory Beránek a Leviti), **mládeže** (speciálně English Camp a Teen Camp) **a regionální dovolené.** Děkovat, že můžeme takové akce dělat. Prosit za Boží jednání.
- **Krátkodobé misijní výjezdy**, speciálně Estonsko a Řecko. Kéž účastníci přijmou povzbuzení od Boha a přinesou dobré ovoce.
- Letní nedělní společné **bohoslužby na Střeleckém ostrově** a večer chval v pondělí 3. 8. Kéž sestoupí a zjeví se Boží sláva v Praze.

Prorocství Petera Gama

Už tři roky ve mně sílí dojem, že Bůh říká: Pohleďte na pole (svět), jak se běhají ke žni. Nyní se musíme modlit, aby Bůh povolal a vyslal dělníky na svou žni. Musíme být připraveni stát se odpovědi na své modlitby.

Uctívání, modlitba a půst jsou při hledání Pána zásadní, ale když budeme v Jeho přítomnosti, On nás potom vyšle v moci Ducha svatého, abychom získávali ztracené a vyučovali ty, kteří evangelium přijmou. Tento princip pozorujeme v celé knize Skutků a funguje i dnes.

Příležitost prozkoumat smysl života

**Čtvrťky 1. 10. – 10. 12.
v 18:00 hod.**

**v prostorách Křesťanského společenství Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň
www.kspraha.cz**

pro mládež

Alfa

kurzyalfa.cz

Jak mohu lépe vychovávat své děti?

Zveme vás na jeden z kurzů Alfy, zaměřený na výchovu dětí (0-10 let).

Přijďte porovnat váš způsob výchovy, včetně vašich nezdarů, se základními principy a zkušenostmi ostatních křesťanských rodičů. Vy, kteří se občas hroučíte a pochybujete, jestli jste dobrými rodiči, budete určitě povzbuzeni. Vy, kteří se na výchovu teprve připravujete, budete mít možnost načerpat něco do začátku.

Kurz je postaven na biblických principech, ale je vytvořen tak, že má co přinést jak křesťanským, tak nekřesťanským rodičům. Mnoho účastníků předešlých kurzů potvrzuje, že to, co slyšeli a mohli sdílet, jim bylo pro výchovu pomoci.

Kurz je také dobrou misijní příležitostí především pro vás maminky, které trávíte převážně čas mezi svými ratolestmi a stýskáte si, že nemáte moc příležitostí zvěstovat evangelium druhým. Tady se nabízí dobrá příležitost pozvat své sousedky nebo známé z dětského hřiště, které jsou na tom podobně jako vy. Když s nimi absolvujete tento kurz, budete mít určitě spoustu příležitostí si s nimi popovídat nejen o tom, co jste slyšeli na kurzu, ale i o vaší víře.

A pozor dobrá zpráva! Během kurzu bude zajištěno hlídání dětí, a tak nemusíte mít starosti, kam s nimi.

Blíží informace jsou uvedeny na str. 10.

Petr Zůna, region Zápád

Sirotci z Ukrajiny

V minulém čísle SD jsem vás informoval ohledně zapojení našeho sboru do pomoci ukrajinským sirotkům, kteří mají navštívit naši zemi. Naneštěstí díky zahájení nových útoků separatistů a hrozbě nárůstu konfliktu na Ukrajině byla celá akce zrušena resp. odložena na příští rok.

Děkuji všem, kteří jste na akci finančně přispěli. Peníze budou použity na budoucí akci a v případě jejího nekonání budou poskytnuty na humanitární pomoc Ukrajině. O dalším vývoji budete včas informováni. LO

O čem se mluví Zeptali jsme se na názor

Odpověděli vedoucí KS Praha: *Luboš Ondráček, Dan Drápal, Tomáš Dittrich a Jirka Bukovský*

Jak se modlíš za situaci v Evropě, a tedy i u nás, s uprchlíky?

Dan: Modlím se za moudrost pro jednotlivé vlády u některých evropských zemí (ČR, Francie, Německo, Polsko) a za obrácení islámských občanů (zejména ve Francii a v Německu) ke Kristu.

Jiří: Pokorně přiznávám, že velmi málo. Bezpochyby je důležité se modlit za moudrost pro politiky, schopnost společnosti uprchlíky integrovat a uklidnění v situace v zemích, odkud utíkají. Mojí opravdovou touhou a modlitbou je ale to, aby církev byla schopna se těmto lidem přiblížit a přinést jim Boží lásku. Toužím po tom, aby stále více křesťanů otevíralo svoje srdce a domy. Toužím po tom, aby v českých církvích našli svůj domov a rodinu lidé všech národů. Toužím vidět, jak se z cizích stávají naši, kteří spolu s námi slouží Kristu.

Luboš: Je to velmi těžké. Rozlišoval bych mezi uprchlíky (hrozí jim nějaké nebezpečí díky jejich názorům apod.) a imigranty (prchají kvůli naději na lepší život), kteří platí za ilegální příchod do Evropy kolem 6 000 Eur

převaděčům). Modlím se za moudrost a rozhodnost pro politiky a opuštění politické korektnosti. Je rozdíl mezi vražděnými, a proto prchajícími křesťany a jezdí, a těmi, kteří se pouze chtějí mít lépe. Přijměme uprchlíky a vraťme zpět nelegální imigranty. Kéž dá Bůh milost, aby se podařilo tyto dvě skupiny rozeznat a oddělit. Žehnám taky bezpečnostním složkám, aby odhalily a potrestaly převaděčské gangy.

Tomáš: Moc se za to nemodlím, nejsem žádný velký modlitebník. Modlil jsem se za to, aby náš stát přijal víc uprchlíků z oblasti islámského státu. Pravidelně se modlím za pronásledované křesťany v Severní Koreji a v islámském světě.

Myslíš si, že by mohl radikální islám ohrožit Evropu a co bychom proti tomu mohli dělat?

Dan: Radikální islám už Evropu ohrožuje. Co proti tomu dělat? Vyžadovat dodržování zákonů a modlit se za obrácení muslimů.

Jiří: Minimálně v rovině teroru určitě může. Náš úkol je ale celkem jasný. Nejsme ani policie, ani politická strana. Naše poslání je udělat z nich učedníky Pána Ježíše. Musíme těm radikálům pomoci, aby pochopili, že Bůh po nich chce něco jiného. Je třeba od-

halovat jejich nepravdivé představy o Kristu, Boží vůli, ideální společnosti, spásy. Otázka na nás tedy zní, zda jsme připraveni s nimi mluvit, modlit se za ně a ukazovat svými životy cestu. Obrácení radikálů bývají obrovskou pomocí v boji s těmito ideologiemi a k záchraně podobně zbloudilých lidí.

Luboš: Určitě ano. Přichází mnoho lidí, kteří chtějí evropskou prosperitu, ale současně chtějí zachovat zákony islámu. To nejde dohromady. Kdyby islámské země neměly nerostné bohatství, tak se dávno zhroutily. Pokud nebudeme požadovat po imigrantech dodržování zákonů, tak dojde ke katastrofě. Je jediná možnost a tou je probuzení mezi Evropany i mezi imigranty. Můžeme se modlit a hledat, jak prokázat lásku a přinést evangelium i skrze praktickou pomoc muslimům mezi námi. Ne odmítnutí, ale lásku a pevné hranice. Gándi se údajně stal tím, kým byl, protože ho odmítli křesťané. Kéž by ho bývali přijali a přinesli mu evangelium.

Tomáš: Radikální islám Evropu už ohrožuje. Naději vidím v modlitbách a hlavně v šíření evangelia.

● PROROCTVÍ

Výběr z proroctví, která se týkají současné situace s muslimy

Hrozba, že přijde válka

(Václav Kordula, 02/2010)

Mám dojem, že přijde válka. A když čtu noviny, tak mi do toho ty zprávy zapadají. Nevím, co s tím a proč to dostávám. Přijde mi, že to má i souvislost s těmi soudy. Nevývolává to ve mně strach nebo obavy, ale ani nevím, co s tím. Nevím ani, jestli to bude světová válka nebo co, ale dojem mám, že to nebude válka ve smyslu „my vyšleme vojáky, aby někde daleko bojovali, a my tady budeme dál v klídku pokračovat v našich zaběhlých věcech“.

Střežme hranice

(Bohous Zapadlo, 26. 2. 2010)

Zatím je vše v klidu, blíží se však čas, již je blízko, kdy padne dosavadní pořádek věcí. V politice, v hospodářství, v morálce. V různých státech bude různá míra destrukce či pozeňání. Různé národy se dají do pohybu napříč jednotlivými státy. Ze zhoršujících se podmínek půjdou za lepším. S nimi budou cestovat i duchovní mocnosti. Když se usadí v určité zemi, mohou ji zpusťošit, „zdevastovat zahrádku“. Církev musí střežit hranice i svou zemi. A také to, co už pro Hospodina vydobyla a postavila. Vidím velký důraz na ochranu státních hranic. Jako reálnou hrozbu vnímám masový exodus muslimů z Německa do ČR. Střežme hranice Božího království v ČR: Jestliže snad projdou lidé, nesmí projít jejich duchovní síly. Pán volá: Všichni strážci na hradby! Naučte se strážit a chránit již nyní v době klidu.

Zastaňte se obyčejných muslimů,

(Miloš Kačirek, 9. 2. 2014, Herrnhut)

Sen:

Konal se nějaký summit, setkání nejvyšších představitelů evropských zemí (nejspíše v Praze). Pořadatelé se snažili, aby nikdo nevystoupil proti muslimům (snažili se o jakousi politickou „hyperkorektnost“). Někteří lidé začali z recese demonstrovat proti muslimům, ale spíše jen chtěli pozlobit pořadatele či politiky (než že by to bylo proti muslimům) a pronášeli cynické a posměšné poznámky na adresu politiků (i muslimů). Viděl jsem se mezi demonstranty.

Pak jsem jel tramvají a její řidič schválně narazil do druhé tramvaje, aby ji zastavil a zabránil cestujícím v ní (byli to převážně obyčejní muslimové) pokračovat v cestě (měl jsem dojem, že jeli na bohoslužby). Vyběhl jsem z tramvaje a snažil se utéci, protože mi došlo, že se schyluje k nějaké mele.

Z nabourané tramvaje totiž někdo předtím vyhodil předním oknem řidiče (který asi nesouhlasil s bráněním muslimům jít, kam chtěli).

Běžel jsem do kopce a přede mnou se najednou vynořili jezdci na koních v černých maskáčích. Vypadali jako policisté, ale nebyli to policisté. Ptali se mne, zda jsem muslim. Odpověděl jsem, že nikoli a oni se vydali k lidem, kteří odcházeli z nabouraných tramvají.

Vyběhl jsem dále do kopce na nějakou vyhlídku, odkud bylo vidět, jak to vypadá dole u tramvají. Tam jezdci doráželi na muslimy. Měli na sobě najednou kapuce jako Ku-klux-klan (ale černé) a vypadal trochu jako křižáci. V ruce měli dlouhé dřevěné meče, kterými se chystali tlouct a ponižovat bezbranné obyčejné muslimy.

Zde sen skončil. Měl jsem pouze silný dojem, že takto to nemá končit!

Výklad:

Bůh nás varuje, že když nepojmenujeme zlo (islám a duchovní moc, co je za tím) a budeme se chovat tzv. „politicky korektně“, tj. zavírat oči před nástupem islamizace v Evropě, vezmou to do svých rukou občané sami. Jedni si budou z politické korektnosti dělat cynickou randu, která povede k ještě větší neúčtě a nedůvěře k politickým autoritám. Druzí vezmou spravedlnost do svých rukou a začnou dělat pořádek. Tím ale budou nespravedlivě postihovat obyčejné muslimy stejně, jako fanatičtí muslimové postihují obyčejné křesťany (židy a jinověrce) ve svých zemích. Mám dojem, že v tom byl Boží apel na to, aby křesťané povstali a

- 1) pojmenovali zlo zlem
- 2) zastali se nespravedlivě pronásledovaných, i kdyby to byli „jinověrce“ (muslimové).

● VYUČOVÁNÍ

Nebojte se, radujte se!

foto Tomáš Božovský

Známe příběh o Chizkiášovi, který se nebál a ukázal cizincům všechny své poklady a říkal si „za mých dnů bude pokoj“. Byl to ale špatný příklad toho, co to je „nebát se“, a my klidně Chizkiáše odsoudíme. Nebyl opatrný a byl okraden. Ale jsme na tom stejně! Slyšíme, že se děje něco ve světě, a doufáme, že u nás bude stále dobře... Ježíš učedníky varuje, když mluví o konci světa: „Pozor, aby vás někdo nesvedl... nebojte se, až uslyšíte o válkách..., dejte si pozor, neděste se! (Mt 24,3–7) Jak to, „neděs-

te se“!?? Jak se nemám děsit? Přemýšlím o tom, jak změnit své srdce, aby se neděsilo. Připomínám si Ježíše, když o Velikonocích „šel do toho“. Nemusím se bát, když vím, že jsem v tom, co připravil Pán. Nestarám se hlavně o to, aby tady byl pokoj, ale ať naplním Boží záměr. Nebojím se, když vím, že jsem tam, kam mě postavil Ježíš. On nám to napsal, abychom to věděli: „Radujte se“! Řešení není vyhnout se všemu zlému. Kdo se něčeho bojí, ať se učí radovat. Radujte se v Pánu vždycky! Není to ale tak, že se máme modlit neupřímně: „Jupí, mě se děje to, co prorokům“, ale „Bože, dej mi tu proměnu, jak se radovat!“ Pro Ježíše není žádný náš strach ponižující. On tomu rozumí. Řekni Mu všechno, i to, že jsou situace, ve kterých se neraduješ, i když bys mohl. (verše o radosti: Mt 10, 26; 1Pt 3, 14; Fil 2, 18). Celé kázání Dity Frantíkové je možné najít na webu regionu Palmovka.

Otázky pro Martina Bence

Když jsi uvěřil, věděl jsi hned, že máš sloužit Bohu svoji profesí?

Uvěřil jsem v roce 1992 a svoji profesí jsem se rozhodl sloužit Bohu naplno až v roce 2007. Byl to dlouhý proces, kdy na počátku byla nedůvěra v to, že lze natáčet smysluplné křesťanské programy a možná i obava z toho, že neuživím rodinu. Nakonec jsem udělal před Bohem radikální rozhodnutí, že budu natáčet jen křesťanské pořady a videa a Bůh se k tomu přiznal a požehnal mně i rodině.

Filmuješ podle scénářů druhých, nebo i sám píšeš a vymýšlíš náměty?

Filmuji podle scénářů i druhých, ale spolupracujeme na nich společně. Většinou jsem ale na počátku s nějakým nápadem a námětem já a pak na základě toho vzniká scénář.

Odmítl jsi někdy zakázku, protože to šlo proti tvému svědomí?

Ano. Je to už ale dávno (myslím tak v roce 1995). Chtěli po mě v jedné produkci, kde jsem

pro různé pořady jako režisér a výtvarník, byl jsem v pětičlenném týmu pro grafický redesign České televize, režíroval a produkoval jsem pak několik křesťanských cyklů pro ČT (Základy, Biblická pátrání I. a II.), natočil jsem Cesty víry o Danu Drápalovi a Petru Ministrovi z Teen Challenge a natočil jsem hodinový dokument o těšin-ských křesťanech Bieszczady. V poslední době jsme spolu s mojí manželkou Luckou dělali projekt Bůh existuje

zrovna začínal, abych dělal druhou kameru na klip Ozzyho Osborna a já to odmítl a pak následkem toho skončila naše další spolupráce.

Kolik jsi vlastně už věcí natočil, a na čem pracuješ teď?

Po FAMU jsem točil hodně hudebních klipů (asi 50) pro různé interprety (viz wikipedia http://cs.wikipedia.org/wiki/Martin_Benc), natočil jsem několik větších dokumentů pro Českou televizi, dělal jsem několik tv magazínů pro mladé (jako jeden z režisérů), vytvořil jsem několik tv znělek

a pro katolické Dny víry videa Věřit v Boha je normální.

Jestli je, jak tuším, práce pro tebe i koníčkem, jak a kdy odpočíváš?

Když mám práce hodně, tak se snažím, aby mi práce nepřerostla přes hlavu a vzhledem k tomu, že jsem sám svým šéfem, tak si práci organizuji tak, abych nebyl vyčerpaný. Odpočívám v posteli a mezitím jdu se psem na procházku, s manželkou si povídáme o Bohu, hledáme Jeho vůli, v mezích občas, když je třeba, zvýším hlas na děti a potom se společně třeba díváme na filmy ☺.

Co je to umění?

Myslím, že na toto téma jsem psal kdysi svoji maturitní kompozici. Umění je něco umět. A když někdo umí něco dobře, musí mít talent a touhu to udělat ještě lépe, než je žádáno, vymknout se z běžného normálu a průměru a povýšit řemeslo na umění. Umění také dokáže málokdo rozpoznat, protože i na to je třeba mít nějaký talent. Ale umění by nikdy nemělo být bez smyslu, umění by nemělo ničit svou základní funkci. A tou funkcí je sloužit emocionálně ostatním. Funkcí mého umění je hledat Boha a ukazovat na Něj.

Florbalově misijní výjezd do Bosny

Náš florbalově misijní výjezd se uskutečnil v termínu 28. 5. – 1. 6., a směřoval do městečka Jajce v centrální části Bosny. Jedná se historické město se zříceninou hradu na kopci, vodopádem uprostřed města a krásnými kopci okolo. Polovina obyvatel se hlásí k islámu, polovina ke katolictví, což v místních podmínkách znamená, že jedni jsou Bosňáci a druzí Chorvaté. Náboženství a národnost tu jdou ruku v ruce. V praxi přitom lidé vypadají stejně, mluví stejně a žijí stejně. Kupříkladu muslimsky oděné ženy jsou vidět výjimečně. Přesto opustit svou víru se často chápe jako zrada národa a rodiny.

V Jajcích se nachází malý sbor, ve kterém se schází deset až patnáct věřících. V Bosně se jedná o normální velikost sboru. Další podobný sbor je vzdálen asi hodinu cesty. Sbor má na starosti Dína, bývalá muslimka, kterou jsem poznal na své loňské cestě po Bosně, a která ve městě vede také florbalový klub. Díky florbalu a mládežnickému klubu se kolem sboru točí i početnější skupina neobrázcených mladých. Právě za nimi směřoval náš výjezd. V Česku na rozdíl od Bosny není florbal exotický sport, tak se podařilo poskládat bez větších problémů tým z lidí, kteří milují Ježíše, hrají florbal a o obojí se rádi podělí.

Celkem nás jelo osm, šest z Prahy a dva z Kutné Hory. Ubytovali jsme se ve sborovém domě. V pátek jsme se prohlédli město a pak vyrazili na první florbalový trénink s místními. Ukázalo se, že hráče z bosenské první ligy budeme mít co naučit. V Bosně totiž hrají první ligu všichni a v celé zemi je jen šest týmů. Florbalové míčky i další vybavení musí nakupovat v zahraničí. Pytel míčků jsme jim proto přivezli darem. V sobotu jsme s místními znovu trénovali a v neděli je doprovodili na ligový zápas. Za našeho mohutného fandění se Lvům z Jajce podařilo uhrát historicky první remízu s vedoucím klubem tabulky. Protože na poslední ze čtyř zápasů, které se ten den hrály, chyběl rozhodčí, zápiskali si dva Češi z našeho týmu bosenskou první ligu.

Kromě florbalu byla i možnost duchovní služby. Na sobotním mládežnickém klubu a na nedělní bohoslužbě, kam přišlo i dost florbalistů, byla možnost podělit se o svědectví. V neděli jsme navíc přidali i kázání. K místním podmínkám patří, že viditelná odezva je minimální. Přesto se mi zdá, že tato služba stopu zanechala a místní poslouchali. Strávili jsme s nimi čas na výletě, v hospodě u piva, při volejbale a u kafe. Na vážnější rozhovory došlo sporadicky, ale přeci jen. Jeden z místních se přiznal, že má ke sboru blízko, ale nechce udělat žádný další krok, dokud nebude mít školu a práci. Ve chvíli, kdy by se k víře veřejně přihlásil, by jej jeho katolická rodina vyhodila z domu.

Výjezd byl v neposlední řadě také přínosem pro nás. Užili jsme si dobrý čas spolu. Byla legrace a zároveň jsme mohli společně sloužit. Byl jsem rád za pestrost v týmu. Pro naprostou většinu účastníků se jednalo o první zahraničně misijní zkušenost. Někdo

si poprvé zkusil říct svědectví v angličtině, jiný veřejně s překladem. Obohacením byla už jen možnost vidět jinou zemi a uvědomit si, kolik pro nás samozřejmých věcí může být jinde vzácností.

Těší mě, že jako sbor jsme mohli v poslední době podpořit práci ve Slovinsku, Chorvatsku a teď i Bosně. Věřím, že je výsadou pomáhat tam, kde to je těžké, a těším se, že ještě budeme moci posloužit. V Bosně máme, zdá se, dveře otevřeny a je chuť pokračovat.

Jirka Bukovský

Lidé konejte, dokud je čas svobody

Na snímcích je takzvaná panelová misie. Máme nejen Slovo Boží kázat, ale i doslovně nést na své hrudi a ramenech. Je to laciná masmediální metoda a technika. Vytiskni si na počítači slovo Boží, nech si to v xerokopii zvětšit, nalep na překližku, desku, dej si tkanici, pásku na ramena a můžeš vyjít do terénu města, obce, na setkání fotbalistů, na festivaly, kempy, politické a kulturní demonstrace, na tržiště, a kázat. Pořídím si aparaturu pro průvodce městy. Má to výhodu, že máš obě ruce volné na rozdávání Gedeonek a traktátů, případně sebeobranu při útoku.

Václav Lamr

Vedoucím i studentem biblické školy

Byla jsem přizvána ke spolupráci na Biblické škole pro vedoucí. Po modlitbách a Božím ujištění jsem nabídku přijala. Stala jsem se studentkou a vedoucí skupinky sestřiček současně.

Kurz byl rozdělen na 4 bloky po 3 lekcích, a každé setkání trvalo přibližně 2,5-3 hodiny. Kromě závěrečné lekce probíhala všechna setkání v knihovně našeho sboru, vždy od 18 hodin. Začínali jsme 23. listopadu loňského roku. Po uvítání vedoucím, který měl ten den slovo, následovala chvála, do které nás uvedli dva naši nadaní sourozenci studenti a krátké modlitby kohokoli z nás.

Zajímavostí tohoto běhu biblické školy byla inovace – přenášení lekcí po internetu do jiných měst či míst. Tak se mohli vyučování s námi zúčastnit i naši milí sourozenci z jiných sborů KS. Byl to skvělý nápad, který se setkal s úspěchem.

Během dvanácti setkání jsme se postupně věnovali těmto tématům: **Identita, Spravedlnost v Kristu, Identita vedoucích, Církev a vedoucí, Biblický vedoucí, Víze a modlitba, Předpoklady a růst, Jistota povolání, Duchovní obdarování, Vedoucí a tým, Meze odpovědnosti, Vývoj a růst vedoucího.**

Na závěr předneseného, mnohdy i promítanou prezentaci podpořeného slova, byl prostor k otázkám, reakcím, k diskuzi. Každá lekce končila setkáním předem rozdělených skupinek, které se scházely každá v jiné místnosti, aby se vzájemně nerušily. Každý vedoucí měl ve skupince tři studenty. Luboš měl na starosti (či spíše radosti) dva mladé manželské páry.

Já jsem v průběhu této biblické školy měla krásnou spolupráci se třemi úžasnými mladými sestrami. Na začátku jsme se krátce pomodlily. Předaly vedení Duchu Svatému. Nejdříve jsme mluvily o právě probraném tématu. Rády bychom téma znaly nejen teoreticky, ale chtěly bychom ho také uvádět do praxe. Tak jsme uvažovaly o tom, jak na to. Děvčata měla zajímavé nápady a postřehy.

Další část skupinky byla věnovaná tomu, co koho zajímalo. Nakonec každá řekla své potřeby, za které jsme se společně modlily. Bůh naše prosby slyšel, takže jsme měly na příště svědectví. Společně jsme se radovaly a děkovaly za vyslyšené modlitby. Jsem za ty společné chvíle moc vděčná.

Celý běh vyučování byl zakončen společným výjezdem (15.–16. května letošního roku) do Dobřichovic s ubytováním i stravováním v tamějším sportovním areálu. Sjeli jsme se v pátek navečer. Jeli všichni vyučující a pražští studenti. Velkou radost jsme měli ze setkání se sourozenci z mimopražských KS, kteří se zúčastnili kurzu přes internet. Večer měl slovo k poslednímu vyučování Luboš Ondráček. Téma „Vývoj a růst vedoucího“ zaujalo stejně jako i témata předešlá. Také jsme vyplňovali anketu týkající se bib-

Helena první zleva.

foto Tomáš Božovský

lické školy jako zpětnou vazbu pro vedoucí. Druhý den v sobotu po společné snídani jsme uvítali dva hosty z prorocko-modlitebního týmu. Spolu s nimi jsme si vzájemně žehnali a modlili se během celého dopoledne. Nastupovali jsme po skupinkách. Dostávali jsme slovo. Nikdo nebyl opomenut.

Pak následoval společný výborný oběd a přestávka. Odpoledne bylo věnováno prezentaci úkolů, které byly pražským skupinkám předem zadány. Studenti se ke svým úkolům postavili velmi zodpovědně, pracovali v týmech a představili nám svá řešení. Dvě skupinky měly zadání, jak uspořádat konkrétní sborové akce. Další dvě skupinky řešily každá po dvou pastoračních kauzách.

Protože řešení nebyla jednoznačná, byli přizváni i ostatní zúčastnění k otázkám, diskuzi či dalším návrhům. Bylo zajímavé, jaký zájem tyto úkoly vzbudily. Končili jsme děkováním, vděčností za možnost tohoto vyučování, za Boží vedení a požehnání, za vzájemnou spolupráci. Po společné dobré večeři jsme se loučili a rozjížděli se do svých domovů.

Prála bych každému běhu biblické školy, aby byl tak požehnaný, jako tento, kterého jsem se mohla i já zúčastnit. Děkuji Bohu a našim vedoucím a přednášejícím Lubošovi Ondráčkovi, Tomášovi Božovskému a Otakarovi Kunzmannovi.

Helena Zárubová

Postřehy studentů ze závěrečné anonymní ankety

► Musím říct, že nejvíc na mě zapůsobilo to, že s jidlem roste chuť. Mám chuť jít dál, bylo to pro mě určitým povzbuzením pokračovat ve vedení a hlavně v osobním růstu.

► Kurz mi pomohl zejména v prvních několika lekcích, začala jsem přemýšlet o své identitě, o tom, co mi ještě schází, v čem bych se potřebovala posunout, pomohl mi obnovit vztah k Písmu.

► Kurz mě motivoval být víc s Bohem, hledat Ježíše každý den.

► Nejvíce se mi líbily osobní příklady ze života všech přednášejících a jejich odpovědi na zaslané dotazy.

► Když jsem si znovu procházel jednotlivé poznámky, byl jsem povzbuzen ke studiu Božího slova. Novým způsobem jsem zakusil hlad po nových věcech s Bohem.

► Ve spoustě oblastí se cítím svobodnější, snažím se si připomínat to, kým díky Bohu a v Bohu jsem a díky tomu se mi Bůh přiblížil.

► V průběhu celé BŠ jsem vnímal nové povzbuzení a nový stimul do služby. Uvědomil jsem si znovu, jak jsem za všechno každý den vděčný Bohu.

► Osobně mě oslovilo mnoho poznámek, které byly formulovány jako otázka, kterou je možné si položit a porovnat s ní svůj život.

► Spoustu věcí jsem si uvědomila a mnoho pojmů si ujasnila (např. co znamená být spravedlivý). A bylo fajn, že jsme podobná témata probírali na skupince, a mohla jsem tak předat a zopakovat si to, co jsem tady přijala.

► Tento kurz měl pro mne velký význam, protože byl poprvé on-line, a tak protože jsem nemusel nikam dojíždět, mohl jsem se maximálně soustředit na každou lekci a dalším zájemcům mohu určitě doporučit. Lekce byly propracované, srozumitelné a výborně prezentované.

► Vyučování o identitě mi pomohlo si mnohé věci ujasnit, utřídit, některé věci jsem už před kurzem věděla, ale neuměla pojmenovat a neuměla se na ně odkázat na Bibli.

► Nejdůležitější pro mě byla schůzka s mentorem mezi čtyřma očima a rozhovor o mých duchovních darech.

Takový normální zázrak

Asi to každý z vás zná: Přepadlo vás nějaké trápení, nějaká úzkost. Nejdřív jste nevěděli, co se děje. Po prvotním úleku jste nějaký čas tápali, pak vám to došlo a začali jste se modlit. Chvilí se nic nedělo, pak se váš problém začal vytrácet a po nějakém čase jako by ani nestál za zmínku. Zpětně člověk ani neví – byl to zázrak nebo jsem prostě jen nervák, zbytečně se lekám a přitom se nic neděje...nevím. Ani já nevím, ale posuďte sami:

Letos v zimě se mi na tváři blízko pod okem objevil pupínek. Nebylo to nic zvláštního, vypadal jako každý jiný, to se mi stává. Tenhle pupínek ale nemizel, spíše rostl. Dala jsem mu pár týdnů, pak jsem zašla za paní doktorkou kožní – mojí kamarádkou. Paní doktorka mi dala mazání, tak jsem v klidu odešla. Pupínek ale nemizel, vlastně se spíš zhoršoval. Po pár týdnech jsem se tedy vrátila. Paní doktorka už nebyla tak optimistická. Vyjmenovala několik latinských názvů – co by to tak asi mohlo být. Nebyla si ale jistá, a tak mě radši poslala za svým kamarádem – údajně nejlepším kožařem v Praze, aby se na mě podíval on. Při tom mě upozorňovala, že on mi to asi bude chtít vyříznout. Nejlepší kožař v Praze měl dva asistenty, či spolupracovníky – nevím, všichni si mě pečlivě prohlédli a svorně konstatovali, že je to „bazaliom“ – nezhoubný kožní nádor, který může ven. Operace ale podle nich nespěchá, nádor obvykle roste pomalu (což mimochodem v mém případě nebyla pravda), takže jsem dostala termín za 6 týdnů. Odešla jsem domů a propadla zoufalství. Procházeli jsme s manželem těžkým obdobím i tak. On uvažoval o odchodu z naší společné firmy a mně se to vůbec nelíbilo – a do toho ještě tohle! Pamatuji se, jak ležím doma na posteli a pláči, tváře se mi svými chapadly pevně drží jakýsi cizí pavouk a nehodlá se pustit, můj muž je v trapu a oba naši synové mě marně utišíjí. Moje zoufalství neznalo hranic. Pak mi to

ale došlo: Tohle není Boží plán pro mě, to není možné! 25 let žiji s Bohem, každý den je jiný, ale tohle určitě není jeho plán! Tak jsem se podle toho začala chovat. S mužem a klukama jsme se začali jednoduše modlit, pak se on začal postit, pak jsem se postila já. K modlitbám se přidali bratři a sestry z kurzu Finančního kompasu, kam jsme v té době chodili, pak se myslím přidali i jiní blízcí sourozenci. Při mém půstu jsem prožila takový zvláštní rozhovor s Ježíšem. Jako by mi

řikal: „Klidně se můžeš postit pořád dál, ale taky můžeš ten půst přenechat mě, víš přece, že jsem tady, abych za tebe bojoval“. Půst jsem tehdy ukončila a myslím, že tehdy nastal v mém uzdravování zvrat. Nejdříve jsem usoudila, že je potřeba si diagnózu potvrdit ještě u jiných doktorů. Přes našeho příbuzného jsem se objednala do jiné nemocnice, tam mě další dva lékaři diagnózu potvrdili a navrhli termín operaci o 2 týdny dříve. Vzala jsem to. Zatímco jsme si vyřizovala předoperační vyšetření, pupínek se začal pomalu zmenšovat. Když jsem na 1. termín operace nastoupila, byl o poznání menší, ale stále tam byl. Operovat mě měla paní doktorka, která mě do té doby nikdy neviděla. Těžko mohla tedy sama něco porovnávat, diagnózu ale nevyvrátila. Když jsem jí řekla, že se zmenšuje, dala mi na vybranou, buď mi pupínek vyřízne, a bude jasné, co to bylo (a také budu mít pod okem 1,5 cm velkou jizvu), nebo počkám 2 týdny do příštího termínu operace. Trochu jsem se bála, ale zvolila jsem odklad. Bůh přece není takový, že by mě v tom teď nechal vymáchat! Za 14 dní už nešlo o pupínek ale o červený fliček. Nejlepší kožař v Praze už nic operovat nechtěl, konstatoval, že diagnóza nebyla až taková a nechal mi fliček vypálit dusíkem. Za další měsíc si mě jeho kolegyně prohlédla a informovala mě, že nyní může s jistotou říci, že to ten „bazaliom“ nebyl. Dala mi nicméně dobroserdečné školení o tom, jak mám sluncem zni-

Sborový misijní kurz

Je mojí radostí vidět, že v našem sboru přibývá aktivit spojených se zahraniční misíí. Věřím, že Bůh má pro nás v tomto ohledu připraveno ještě víc. Abychom tomu jako sbor vyšli vstříc, rozhodli jsme se, ve spolupráci s Misijní radou, uspořádat sborový misijní kurz. Půjde o šest dvouhodinových setkání od října do prosince 2015. Budou probíhat ve středy od 18:30 ve sborové budově Na Žervách. Součástí každého setkání bude biblické zasazení tématu, vyučování o misii, rozhovor nad tématem a také host, který má s danou oblastí zkušenost. Mezi tématy setkání se objeví následující: Biblické základy misie, Povolání a příprava, Krátkodobá misie, Dlouhodobá misie, Služba cizincům. Nepůjde pouze o jednostranné vyučování, důležitou součástí kurzu bude sdílení zkušeností a diskuze. Věřím, že zazní užitečné informace, nicméně neméně podstatné je mít možnost o otázkách spojených s misíí společně hovořit. Kurz by měl umožnit pochopit biblické souvislosti, praktické výzvy a dostupné možnosti. Kurz je určený všem zájemcům o misii – jak těm, kteří už mají relativně bohaté vlastní zkušenosti, tak těm, kdo by se rádi dozvěděli první informace. Protože zahraniční misie není jen podnik vyjíždějících misionářů, ale zahrnuje celou škálu různých podporovatelů, jsou na kurz zváni také ti, kdo mají blíže k takovéto roli. Aby se zachovala možnost diskuze, bude počet účastníků omezen a zájemci se musí dopředu přihlásit. Zájemci o účast nebo podrobnější informace mě mohou kontaktovat na e-mail (jiri.bukovsky@gmail.com).

Jirka Bukovský

čenou pleť, a jak se mu možná v budoucnu nevyhnu. To by možná měla pravdu, kdyby tu nebyl Ježíš, který nakonec rozhodne, co mi na pleti vyrostne a co ne! Teď mám pod okem mírně začervenalé místo, pleť si poctivě mažu – podle jejich rad – krémem proti slunci – a jsem zdravá...a vděčná! V průběhu toho mého uzdravení jsem se postupně zeptala 7 lékařů na jejich odborný názor a všichni se na diagnóze shodli. Myslím tedy, že se nemýlili a diagnóza byla správná, ale myslím si taky, že se změnila, tedy – že On ji změnil. No, ale to jim nevysvětlíte!

Přeji Vám všem krásné prázdniny. A jestli Vás zajímá, jak jsme na tom s manželem, odpověď je jasná...moc se milujeme.

Majda Hlaváčková, region Palmovka

● NA CO SE DÍVÁME, CO ČTEME

Bill Johnson: Snění s Bohem

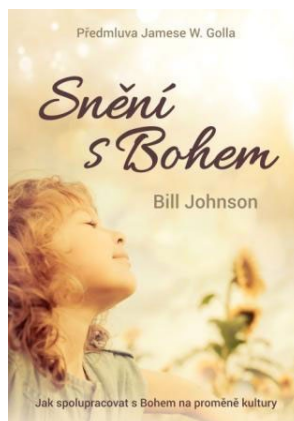
Nakladatelství Juda vydalo u nás již třetí knihu Billa Johnsona. Kniha se jmenuje *Snění s Bohem* a její podtitul zní „Jak spolupracovat s Bohem na proměně kultury“. (Péči nakladatelství Juda vyšly již dříve knihy „Když nebe pronikne na zem“ a „Uvolni Ježíšovu moc“ od téhož autora; ještě dříve vydalo několik jeho knih nakladatelství KC Příbram.)

Bill Johnson je vedoucím sboru Bethel v kalifornském Reddingu. Tento sbor je dnes již světově známý jako centrum probuzení a jako místo, kde Bůh jedná. Proto nějakým způsobem souvisí s jinými místy, kde Bůh jednal – ať už šlo o probuzení ve floridské Pensacole nebo o Toronto, jež v polovině devadesátých let minulého století proslulo tzv. „Torontským požehnáním“. Probuzení v Bethelu ale nevyrostlo tak rychle, zato má zřejmě trvalejší plody, což přičítám budování sboru na apoštolsko-prorockém základě. V něčem je příbuzné Hnutí víry, nicméně zdá se mi, že bez jeho pro mě těžko skousnutelných extrémů či dokonce bludů.

Na knize nejvíce oceňuji dvojí: Především to, že Bill Johnson nelíčí vztah Boha a člověka jako vztah loutkáře a loutky, a za druhé to, že mu jde o proniknutí víry do všedního života společnosti. Co se týče vztahu k Bohu,

je Bill Johnson stejně osvobodivý jako jiný z mých oblíbených autorů, John Eldredge. Není pochyby o tom, že Bůh je Bůh, a že tedy člověk nekonečně převyšuje. Přesto ale chce mít k člověku „normální“ vztah. Respektuje, ba vítá lidskou osobnost, a touží po tom, aby člověk toužil po správných věcech, ba aby o nich i snil.

Bill Johnson ukazuje na přiblížení konkrétních lidí, jak víra působí v jejich osobních a profesních životech a jak se pak promítá do společnosti. Je přesvědčen, že křesťanská víra nemá ve společnosti vytvářet ghetta, jakási „solná jezírka“, ale má společnost aktivně proměňovat. Na rozdíl od sociálního a politického aktivismu liberálního křesťanství, které namnoze přejímá hodnoty i způsoby tohoto světa, jde o skutečnou proměnu, vycházející z biblických hodnot a principů. Jeho přístup je bojovný, nikoli však křečovitě triumfalistický. Bill Johnson upozorňuje, že očekávání blízkého příchodu Pána mělo někdy demotivující účinky, vedoucí k pasivitě a ke snaze jen

„přežít“ zlý svět a nezapřít víru. Johnson má lepší a náročnější program. Očekávání příchodu Pána by nás mělo motivovat k aktivitě, a to nejen evangelizační, nikoli ke stažení se do ghetta.

Bill Johnson je nepochybně originální myslitel. Důležité je, že nezůstává u teorie, ale své myšlenky testuje ve svém společenství. Mohli bychom to ale možná

řici i opačně: Má originální myšlenky, protože za ním stojí originální, ale živé a reálné společenství.

Předpokládám, že čtenáře mnohé Johnsonovy myšlenky zarazí. Mě zarazily taky. Často jsem si kladl otázku: „Je to opravdu tak?“ Jedním jsem si ovšem jist: Jako všechny ostatní knihy tohoto autora, i tato kniha stimuluje naše promýšlení biblického poselství, a povzbuzuje nás, abychom důvěřovali, že toto poselství může proniknout do naší společnosti a proměňovat ji.

Dan Drápal

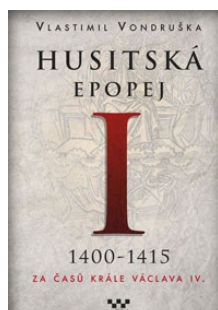
Vlastimil Vondruška: Husitská epopej I

Různé epopeje a ságy čtu velmi rád. Je v nich dostatek prostoru i pro ten nejmenší detail v životech hlavních hrdinů a zpravidla se dostává i na prokreslení tzv. vedlejších postav. Okolnosti nejsou jen statickou kulisou a při čtení mám dojem, že jsem přímým účastníkem příběhu.

Přesně taková je Husitská epopej od Vlastimila Vondrušky, jejíž první díl spadá do období 1400 – 1415 a má podtitulek: „Za časů krále Václava IV.“

Páteř děje tvoří setkávání dvou bratranců. Kališníka Daniela a katolíka Petra. Rozhodli se, že napíší kroniku jejich rodu. Z hledání společného pohledu dvou nábožensky odlišně orientovaných osob na časy minulé, pak vychází napínavé vyprávění o obětavém faráři Adamovi, chytrém kupci Olbramovi, písaři Mikolášovi, jeho synu Vítkovi a lupiči Joštovi. Přibližně od poloviny prvního dílu je také dáván prostor pro působení mistra Jana Husa na Pražském vysokém učení, včetně okolností jeho cesty do Kostnice.

Několik poutavých příběhů je zasazeno do reálného rámce historických událostí a zavede čtenáře jak do blízkosti Václava IV, tak na dvůr druhého muže království, Jindřicha Rožmberka. Autor se ale především věnuje příběhům obyčejných pěšáků na šachovnici dějin, neboť bez nich by se událost oné doby

vyvíjely zcela jiným směrem.

Miroslav Vondruška se pokouší atraktivní formou čtenářům vysvětlit několik základních příčin revolučních nepokojů, které vznikaly v tehdejších zemích Koruny české.

Jeho dedukce vycházejí z hlubokých znalostí oné doby a věřím, že budou vítaným oživením znalostí dějepisu. Např. příčiny úpadku Pražského vysokého učení, spojené s odchodem německé části univerzity, jsou zde vysvětleny nejuchopitelněji, co jsem kdy o tomto tématu četl.

Ne vše se ale dá „baštit i s navijákem.“

O působení Jana Žižky jako lapky toho historici dodnes mnoho neví a neřestnou minulost Jana Želivského, před jeho veřejným vystupováním, nelze doložit vůbec. Ale nejde zde o literaturu faktu, ale o kvalitní literární počín, který je důstojným příspěvkem k šestistému výročí upálení Jana Husa.

Jen jednu malou výtku bych měl. Vedle sebe kráčí pět základních příběhů, které se snad v dalších dílech dějově propojí. Pět rovin, kde jedna je napínavější než druhá, je ale dost obtížné sledovat, neboť jen první díl má 600 stran. Mimo to je mezi příběhy z mého hlediska až příliš často vkládána diskuse dvou bratranců, kteří spolu neustále hledají společnou řeč, jak v psaní pokračovat. Tato

STOJÍM
V
KOSMU
A
JÁSÁM:
JÁ
NEJSEM
SÁM.

Václav Lamr

další, s vlastním dějem nesouvisející rovina, z mého hlediska spád zbytečně brzdi.

Přes tuto drobnost jsem první díl přečetl za pár dní a už se sháním po dalším, který letos vyšel.

Pavel Rosecký

● OZNÁMENÍ

kurzvýchovadětí

Pět setkání o výchově dětí od 0 do 10 let pro nás, kteří se z toho občas trochu hroutíme...

lehký oběd + praktické a vtipné promluvy + diskuse u kávy ve skupinkách

HLÍDÁNÍ PRO DĚTI ZAJIŠTĚNO

témata

Budování pevných základů (13.10.)

Pět jazyků lásky (20.10.)

Nastavení hranic (27.10.)

Vztahy a zvládání hněvu (3.11.)

Hodnoty a odpovědnost (10.11.)

Kdyakde

Setkání ve sborové budově Křesťanského společenství Praha, 1. patro,
Na Žertvách 23 (metro Palmovka)

Začátek v úterý 13.10. 2015 9:30-12:00

bližší informace

www.manzelskevecery.cz
602 164 540 (Radka)

cenaapřihlášky

500 Kč (včetně občerstvení a příručky)
Závazné přihlášky na: radka.k@email.cz

od 30. 9. 2015

kurz výchova teenagerů

od autorů
kurzu
Manželské
večery

- praktické a vtipné přednášky
- diskuse u kávy ve skupinkách
- zaměření na věk 11-18

Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka

30. 9. – 9. 12. 2015

Každé setkání začíná v 19 hod. (středy)
a předpokládané ukončení je ve 20:30 hod.

Cena kurzu (10 lekcí) je 600 Kč/osobu.

Cena obsahuje příručku účastníka, drobné občerstvení (káva, čaj, zákusek).

kontakt: v.zaruba@centrum.cz, tel. 605 203 309

• Sledovat dlouhodobý cíl

30. 9. Porozumět proměně

7. 10. Budovat pevné vztahy

• Naplňovat potřeby teenagerů

14. 10. Pět jazyků lásky

21. 10. Efektivní komunikace

• Nastavovat hranice

4. 11. Postupná příprava na samostatnost

11. 11. Posilování zodpovědnosti

• Podporovat zdravý emocionální rozvoj

18. 11. Zvládání hněvu

25. 11. Řešení konfliktů a zvládání stresu

• Pomáhat dělat dobrá rozhodnutí

2. 12. Předávat dlouhodobou perspektivu

9. 12. Připravovat teenagery na život

Podaná ruka

Staráte se o blízké seniory, ale jedete na dovolenou a hledáte, kdo je navštíví, pomůže, dohlédne? Když jste v práci, byli byste klidnější, kdybychom se u nich dopoledne nebo v poledne stavili?

Nákupy, doprovod, pomoc v domácnosti a další služby s laskavým porozuměním.

Informace na tel. 728 783 896 u Anny Slobodové

ALFA

čt. 17. 9. 18:00 **Příprava týmu 1** –
vedení skupinky (Knihovna Žertvy)

čt. 24. 9. 18:00 **Příprava týmu 2** –
pastorační péče, služba na víkend (Knihovna Žertvy)

Hledám zaměstnání na plný úvazek.

Praxi mám v mapování situace na trhu, zpracování a vyhodnocování dat spojené s prodejem a souvisejícími aktivitami – z dat pak dále návrh strategie, postupů, systémů.

Také mohu působit v administrativním a office zaměření nebo organizace a zajišťování akcí.

Mohu vypomáhat i při hlídání dětí či péči o domácnost.

Největším bonusem je pro mě být tam, kdy bych byla součástí zkvalitňování života dalších lidí (jak fyzicky, právně či psychologicky).

Prosím, kontaktujte mě prostřednictvím e-mailu corinde@seznam.cz nebo na mobilním čísle 603 369 936 Korina Podehradská

*Soukromá školka v centru Prahy
hledá zdravotní sestru – učitelku
na plný úvazek pro děti od 2 let.*

Bližší info: 728 607 007, Alena Svárovská

● OZNÁMENÍ

Mládež
KS Praha

WWW.MLADEZPRAHA.CZ
Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

**MLÁDEŽNICKÁ SETKÁNÍ
SE BĚHEM PRÁZDNIN NEKONAJÍ**
www.mladezpaha.kaes.cz

DOROST (12 – 15 LET)
středy 17:00 – 19:00 hod.
více info Jana Bukáčková
777 614 496
jana.buckackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)
úterky 17:30 – 19:30 hod.
více info Šimon Ondráček
736 655 882
o.saimon@volny.cz

ODROST (18 – 25 LET)
pondělky 18:30 – 21:00 hod.
více info Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Příležitost prozkoumat smysl života

**čtvrťky 1. 10. – 10. 12.
v 18:30 hod.**

v prostorách Křesťanského společenství Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8 – Libeň
www.kspraha.cz

Alfa

kurzyalfa.cz

Kroužky na Palmovce 2015-16

tvořivost • zábava • poznání

- **Tajemství paláců a kostelů**
– co nevíte o památkách
pro děti od 10 do 14 let
vede Ing. arch. Tomáš Dittrich
- **Výtvarné techniky**
– kreativita v práci s různými materiály
pro děti od 4 do 6 let,
pro děti od 7 do 11 let
vede Mgr. Kristýna Leitermannová

- **Hudební pátrání**
– zážitková výuka poslechu hudby
pro děti od 8 do 12 let
vede Mgr. Johana Dittrichová
- **Proměna – obměna šatníku, vizáž**
kurz v rozsahu 6 hodin (tři setkání)
je určen pro dívky od 14 let
vede Dorotea Žůnová

- **Fotokroužek – „více než mačkat spoušť“**
pro děti a mládež od 12–16 let
přibližně 6–8 setkání v rozsahu 1,5 hod.
vede Tomáš Božovský

Jednorázové aktivity:

- Kuchařský workshop
- Výlet do přírody
- Dárek pro maminku

Kroužky probíhají na Žertvách 23, Praha 8 u metra Palmovka.

V jednání jsou ještě další kroužky, aktuální informace najdete na webu.

www.krouzkynapalmovce.cz

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

LETNÍ SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

Během prázdnin se setkání regionů nekoná. Společné bohoslužby jsou na **STŘELECKÉM OSTROVĚ** – Letní kino od 17:30 hodin

Chvály	Kazatel
12. 7. Kunzmannovi	Jiří Bukovský
19. 7. Jiří Jelínek	Ota Kunzmann
26. 7. Radka Novotná	Miloš Poborský
3. 8. od 17:00 – Večer modliteb a chval na Střeleckém ostrově	
9. 8. Vladimír Hoblík	Lubomír Ondráček
16. 8. Mirek Bálek	Michal Klesnil
23. 8. Johana Dittrichová	Dita Frantíková
30. 8. Jiří Jelínek	Petr Nový

24. 8. SBOROVÁ MODLITEBNÍ

V červenci **NENÍ!** V srpnu **JE 24. 8. 18:00 – 19:30**, Na Žertvách 23, Praha 8

6. 9.

15:00 Kulturní dům Ládví, metro C Ládví.

Chvála: Hudební skupina pod vedením Jirky Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček

19. 9. SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ

od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

● INFORMACE O REGIONECH

Číslo u kolonky Počet členů znamenají:
dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

Během prázdnin se setkání regionů nekoná. Společné bohoslužby jsou na Střeleckém ostrově.

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan

Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.

Počet členů: 17/6/6

JIH

Pastor: Miloš Poborský

Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická.

Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá/14

Počet členů: 53/7/29

Vstup: Adéla Ptáčková

Renata Marková: přestup do TCV

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček

Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23

Počet členů: 84/27/23

Křest: Marie Hunalová (31. 5.)

Narození: Matěj Kalina (3. 5.)

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský

Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7

Počet členů: 101/39/16

STŘED

Pastor: Petr Kácha

Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business

Počet členů: 89/14/26

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský

Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapa na kspraha.cz/jihovychod/

Počet členů: 31/2/20

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula

Shromáždění: 2. a 4. neděle v měsíci od 15:30 Toulcův dvůr, Kubatova 1, Praha 10–Hostivař,

3. neděle společně s regionem Střed

Modlitební: Pondělí, následující po sborových bohoslužbách, od 19:30 u Hejniců, Tenisová 9

Počet členů: 17/5/1

Vyloučení: David Vavřík

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann

Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23

Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sbor. budově

Počet členů: 73/3/17

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal,

Petr Žůna, Jirka Bukovský

Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)

Počet členů: 44/7/17

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: 284 822 294

e-mail: praha@kaes.cz

www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: 223775399/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
06694	desátky	Hostivař
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor: Anna Slobodová,

e-mail: sd@kaes.cz

Redakční rada a redakce:

Tomáš Božovský, Anna Slobodová,

Pavel Rosecký

Sazba: Olga Hrdinová / APEO

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail

sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 10. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde
v neděli
6. 9. 2015